

સૂરએ મુઅમિનૂન મકકિય્યા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૧૧૮ રકૂઅ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۱ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۲

બેશક કામયાબ હૂએ ઈમાનવાલે (૧) જો અપની નમાઝમેં ગિડગિડાતે હેં (૨)

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۳ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ

ઔર જો બેકાર બાતોસે કનારાકશ હેં (૩) ઔર જો ઝકાતકો અદા

فَعِلُونَ ۴ وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْوَجِهِمْ حَافِظُونَ ۵ إِلَّا عَلَى

કરનેવાલે હેં (૪) ઔર જો અપની શર્મગાહોંકો મહફૂઝ રખનેવાલે હેં (૫) મગર

أَرْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۶ فَمَنْ

અપની નિકાહિયોં પર, યા જો બાંદિયાં દસ્તે મિલકિયતમેં હેં, કિ ઉન પર કોઈ ઈલ્જામ નહીં (૬) હાં જિસ

ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۷ وَالَّذِينَ هُمْ

ને ઈન દો કે સિવાકી નફસાની ખ્વાહિશકી, તો વોહ હદસે બઢ જાનેવાલે હેં (૭) ઔર જો અપની અમાનતોં

لَا مَلِيَّتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ۸ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ

ઔર અહદકે ખયાલ રખનેવાલે હેં (૮) ઔર જો અપની નમાઝોં પર

يُحَافِظُونَ ۹ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۱۰ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ

નિગરાની રખતે હેં .. (૯) .. વોહી લોગ હેં એસે વારિષ (૧૦) જો મીરાષ લેંગે ફિરદૌસકી.

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۱۱ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ

ઉસમેં હમેશા રહનેવાલે (૧૧) ઔર હમને વાકેઅમેં પેદા ફરમાયા એક ઈન્સાનકો મુન્તખબ મિટ્ટી

طِينٍ ۱۲ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَظْفًا فِي قَرَارٍ مُّكِينٍ ۱۳ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ

સે (૧૨) ફિર બનાતે રહે હમ ઉસે એક કતરા, એક મઝબૂત મકામમેં (૧૩) ફિર બના દેતે રહે કતરેકો ગાઢા

عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظًا فَكَسَوْنَا

ખૂન, ફિર ગાઢે ખૂનકો બોટી, ફિર બોટીકો હડિયાં, ફિર પહના દિયા

الْعِظَمَ لَحْمًا ۱۴ ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَرَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ

કિયે હડિયોંકો ગોશત. ફિર ઉભારતે રહે ઔર સૂરતસે. તો કેસી બરકત દિખાઈ અલ્લાહને, નિહાયત

الْخَالِقِينَ ۝۱۳ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝۱۴ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ

ખુબ પૈદા કરનેવાલા (૧૪) ફિર બિલાશુબહ તુમ લોગ ઉસકે બા'દ મરનેવાલે હો (૧૫) ફિર યકીનન તુમ કયામતકે

الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝۱۵ وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ ۝۱۶ وَمَا

દિન ઉઠાએ જાઓગે (૧૬) ઓર હમને પૈદા કરમાયા તુમહારે સરોં પર સાત રાસ્તે. ઓર ન થે

كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ۝۱۷ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ

હમ મખ્લુકસે ગાફિલ (૧૭) ઓર ઉતારા હમને આસ્માનકી તરફસે પાની એક મિકદાર

فَأَسْكَنَهُ فِي الْأَرْضِ ۝۱۸ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَدَرُونَ ۝۱۹

મેં, ફિર ઉસે રખા ઝમીનમેં. ઓર હમ ઉસકે લે જાને પર કાદિર હેં (૧૮)

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاقِهِ

ફિર પૈદા કરમાયા હમને તુમહારે લિયે ઉસસે બાગ, ખજૂર વ અંગૂરકે... તુમહારે લિયે જિસમેં બોહતેરે

كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝۲۰ وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ

મેવે હેં ઓર ઉસસે તુમ ખાતે રહતે હો (૧૯) ઓર એક દરખ્ત જો નિકલતા હે તૂરે સીનાસે, ઉગતા હે

بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِلْأَكْلَيْنِ ۝۲۱ وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۝۲۲

તેલ લેકર, ઓર સાલન ખાનેવાલોંકે લિયે (૨૦) ઓર બેશક તુમહારે લિયે ચોપાયોંમેં ઝરૂર સબક હે.

نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا

કિ હમ પિલાતે હેં તુમ્હેં જો ઉનકે પેટોંમેં હે, ઓર તુમહારે ઉનસે બોહતેરે ફાઈદે હેં, ઓર ઉનમેંસે

تَأْكُلُونَ ۝۲۳ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ۝۲۴ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

હેં કિ તુમ ખાતે હો (૨૧) ઓર ઉન પર, નીઝ કશિયોં પર લાદે જાતે હો (૨૨) ઓર બેશક ભેજા હમને

نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهِ غَيْرُهُ ۝۲۵

નૂહકો ઉનકી કોમકી તરફ, તો હુકમ દિયા કિ એ કોમ પૂજો અલ્લાહકો, તુમહારા કોઈ મા'બૂદ નહીં ઉસકે સિવા.

أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝۲۶ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا

તો કયા અલ્લાહસે નહીં ડરતે ? (૨૩) તો બોલે કોમકે ચોધરી લોગ જિન્હોંને કુફ્ર કિયા, “કિ યહ નહીં હે

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۝۲۷ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ

મગર તુમહારી તરહ બશર.. ચાહતા હે કિ બઢે જાએ તુમ પર. ઓર અગર અલ્લાહ ચાહતા,

لَا نَزَلَ مَلَائِكَةٌ مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۚ إِنَّ هُوَ

तो उतार देता इरिशते. डमने नही सुना यड अपने अगले बापदादोंमें (२४) वोड अस

الْأَرْجُلُ بِه جَنَّةٌ فَنَرَبُّوْا بِه حَتَّىٰ حِينٍ ۚ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي

दीवानगीका अक मर्द भीमार है, तो ठन्तिजार करो कुछ मुदतका” (२५) दुआ की नूडने कि “परवरदिगारा मेरी मदद

بِمَا كَذَّبُون ۚ فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَ ۚ فَأَعْيَيْنَا وَوَحَيْنَا

इरमा, जो ठन सबने जुटला दिया है” (२६) तो डमने वही भेजो उनकी तरफ कि कश्ती बनाओ, डमारे सामने और डमारे

فَإِذَا جَاءَ أَهْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ

कडे पर तो जब आ गया डमारा डुकम, और उबलने लगा तनूर, अब यडा लो उसमें डर चीजके जोडे

اثنَيْنِ وَ أَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي

दो, और अपने घरानेकी, मगर उनमेंसे जिस पर बात पडले ही तै डो गई, और मत बोलना मुझे उनके

فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ ۚ فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ

लिये जो अंधेर कर चुके हैं, कि वोड बिलाशुभड डिओअे जाओगे (२७) फिर जब बराबर बैठ गअे तुम और तुम्हारे

مَعَكَ عَلَى الْفُلِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنَ الْقَوْمِ

साथी किश्ती पर, तो ओलो, कि “सारी डम्ड अड्लाडके लिये, जिसने बयाया डमें अंधेर भयाने

الظَّالِمِينَ ۚ وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزَلًا مُّبْرَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ

वाली कौमसे” (२८) और दुआ करो, कि “परवरदिगारा मुजको उतार किसी मुबारक इरवर्दगाड पर, और तू बेडतर

الْمُنْزِلِينَ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَبْتَائِلِينَ ۚ ثُمَّ أَنْشَأْنَا

मेडमान नवाज डे” (२९) भेशक उसमें जरूर निशानियां है, और बिलाशुभड डम उनके ठम्तिडान लेनेवालेथे (३०) फिर उडाय डम

مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۚ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ آتٍ

ने उनके बा’ड दूसरे तडकेको (३१) फिर भेजा उनमें रसूल उनमेंसे, कि

عَبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۚ وَقَالَ الْمَلَأُ

पूजो अड्लाडको, नही है तुम्हारा कोई मा’बूड उसके सिवा, तो क्या उसे नही डरते (३२) और जवाब दिया उनकी

مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَاتَّخَفْتُمْ

कौमके थोडरियोंने, जिन्होंने कुछ किया था और जुटलाते थे आभिरतकी मुलाकातकी, और आसूडा डाल कर

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ فَهَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۚ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُمُونَ

રખા થા હમને ઉન્હે દુન્યાવી ઝિન્દગીમેં, કિ “યહ નહીં હેં મગર તુમહારે જેસે બશર, ખાતે હેં જો તુમ ખાતે હો,

مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ ۚ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ

ઔર પીતે હેં જો તુમ પીતે હો (૩૩) ઔર અગર તુમને કહા માન લિયા કિસી અપની તરહસે બશરકા, તો

إِنَّكُمْ إِذَا الْخِيسْرُونَ ۚ أَلَيْعِدُكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا

બિલાશુબહ તુમ રહે ઘાટેવાલે (૩૪) કયા તુમ લોગોંસે વોહ વા’દા કરતા હે, કિ જહાં તુમ મરે ઔર ખાક ઔર હડિયાં હો ગએ,

أَنْكُمْ فَخُرْجُونَ ۚ هِيَ هَاتِ هِيَ هَاتِ لِمَا تُوْعَدُونَ ۚ إِنَّ هِيَ

તો તુમ નિકાલે જાઓગે (૩૫) કહાંકી બાત, કોસોં દૂર, જિસકા તુમસે વા’દા કિયા જાતા હે (૩૬) બસ યહી હમારી

الْأَحْيَاءُ تَنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۚ إِنَّ

દુન્યાવી ઝિન્દગી હે, કિ મરતે હેં ઔર જીતે હેં, ઔર હમ ઉઠાએ ન જાએગે (૩૭) યહ બસ

هُوَ إِلَّا رَجُلٌ ۖ اقْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝

કોઈ શખ્સ હે જિસને ગઢન્ટ કર લિયા અલ્લાહ પર જૂટ, ઔર હમ લોગ ઉસકો નહીં માનતે” (૩૮)

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ ۚ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحَنَّ

ઉન્હોંને દુઆકી, કિ “પરવરદિગારા મેરી મદદ ફરમા, જો ઇન સબને જુટલા દિયા હે.” (૩૯) ઇશ્દ હુવા કિ ઝરાસેમેં યહ સુબહ કરેં

نِدْمِينَ ۚ فَآخَذَتْهُمْ الصَّبِيحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلَهُمْ غَتَاءً ۖ فَبُعْدًا

ગે પછતાતે હૂએ (૪૦) તો પકડ લિયા ઉન્હે ચિંઘાડને, હકકી તરફસે, તો બના દિયા ઉન્હે કૂડા કરકટ, તો દૂર હોં

لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۚ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا ۖ آخَرِينَ ۚ مَا

અંધેર મચાનેવાલી કૌમ (૪૧) ફિર ઉભારા હમને ઉન્હે બા’દ ઔર તબકોંકો (૪૨) ન

تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ۚ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا

આઈ કોઈ ઉમ્મત અપને વક્તસે પહલે, ઔર ન રહ ગઈ અપને વક્તસે પીછે (૪૩) ફિર ભેજા અપને રસૂલોંકો

تَتَرَاظُّكُمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَ

મુસલ્સલ. જબ આયા કિસી ઉમ્મતકે પાસ ઉસકા રસૂલ, તો જુટલા દિયા ઉસે, તો હમને પીછે લગા દિયા એકકો દૂસરેકે, ઔર

جَعَلَهُمْ أَحَادِيثَ ۖ فَبُعْدَ الْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ ثُمَّ أَرْسَلْنَا

બના દી ઉન્હે કહાનિયાં, તો દૂર હોં ન માનનેવાલી કૌમ (૪૪) ફિર ભેજા હમને

مُوسَىٰ وَآخَاهُ هَارُونَ ۖ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝۳۵ اِلٰى فِرْعَوْنَ

موسا اور उनके भाई हारूनको. अपनी निशानियों और जुली सनदके साथ (४५) फिरऔन

وَمَلَكِيْهِ ۖ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا عَلٰٓيِيْنَ ۝۳۶ فَقَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ

और उसके यौधरियोंकी तरफ़, तो वोह सब बड़े बने और थे ठिंये लोग (४६) युनान्हे बोले “कि क्या हम मानें

لِبَشَرِيْنَ مِّثْلِنَا وَقَوْمُهُمْ لَنَا عٰبِدُوْنَ ۝۳۷ فَكَذَّبُوْهُمْ فَكَانُوْا

अपनी तरफ़के हो बशरको ?” और उनकी कौम हमारी पूजापाट करनेवाली है (४७) तो झुटलाया उन्होंने इन दोनोंको,

مِّنَ الْمُفْلَكِيْنَ ۝۳۸ وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝۳۹

तो उलक हो गये (४८) और बेशक ही थी हमने मुसाको किताब, कि वोह लोग राह पकड़ें (४८)

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَآلِهٖٓ اٰيَةً ۚ وَآوَيْنَاهُمَا اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ

और बना दिया था हमने मरयम और उनकी मांको निशानी, और ठिकाना दिया इन दोनोंको ठिंयी जमीन पर, ठहरने

وَمَعِيْنٍ ۝۴۰ يٰٓاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاَعْمَلُوْا صٰلِحًا

के काबिल और बेहता यशमा (५०) और रसूलो ! भाओ पाकीजा चीजें और अमल करो अपने लाईक.

اِنِّىۤٓ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ۝۴۱ وَاِنَّ هٰذِهِۦٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۚ وَ

बेशक मैं तुमहारे आ'मालका जाननेवाला हूँ (५१) और बेशक यह तुम सबका दस्तूर अक ही दस्तूर है, और

اِنَّا رُبُّكُمْ فَاقْتَرُنْ ۝۴۲ فَتَقَطَّعُوْا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ۚ كُلُّ حَرْبٍ

मैं तुम सबका रब हूँ, तो मुझे उरो (५२) फिर टुकड़े टुकड़े कर दिया उन्होंने अपने कामको बाहम, किर्का किर्का हो कर, डर पाटी

بِمَا لَدَيْهِمْ فَرَحُوْنَ ۝۴۳ فَذَرَهُمْ فِىۡ غَمَرَتِهِمْ حَتّٰى حِيْنَ ۝۴४

जो अपने अपने पास है, उससे डर अक मगन है (५३) तो उन्हें छोड़ो उनके नशेमें कुछ मुदत (५४)

اِيْحْسَبُوْنَ اَنَّنَا بُدُّهُمْ بِهٖ مِنْ مَّالٍ وَّيَبِيْنُ ۝۴५ نُّسَارِعُ لَهُمْ

क्या वोह इस जयावमें पड़े हैं कि हम जो मदद करते हैं उनकी माल व औलादसे (५५) तो जल्दी जल्दी उन्हें

فِى الْخَيْرِ ۚ بَلْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝۴६ اِنَّ الَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ خَشِيَةِ

बलाईयां देते हैं, बल्कि यह सारे हमारी मन्शासे बेजबर हैं (५६) हां ! जो अपने रब

رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ۝ॴ७ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِآيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ۝ॴ८

के भौइसे कांपनेवाले हैं (५७) और जो अपने रबकी आयतोंको मानते हैं (५८) और

الَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا

જો અપને રબકા શરીક નહીં ઠહરાતે (૫૮) ઓર જો દેતે હેં અપના દિયા હુવા, ઓર

قُلُوبُهُمْ وَجَلَّةٌ أُنْفُسُهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ۝ أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي

ઉનકે દિલ થરા રહે હેં, કિ વોહ સબ અપને રબકી તરફ લોટનેવાલે હેં (૬૦) વોહ હેં કિ જલ્દી કર રહે હેં

الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ۝ وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا

નેકિયોંમેં, ઓર વહ ઈસ બારેમેં બઢ ગએ (૬૧) ઓર હમ નહીં હુકમ દેતે કિસીકો, મગર ઉસકી સક્ત ભરકા, ઓર હમારે

كِتَابٍ يَتْلُونَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ

પાસ કિતાબ હે જો બોલતી હે ઠીક ઠીક, ઓર ઉન પર અંધેર ન હોગા (૬૨) બલકિ ઉનકે દિલ ઉસકી તરફસે

مِنْ هَذَا أُولَٰئِكَ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ ۝ حَتَّىٰ

ગફલત વ જહાલતમેં હેં, ઓર ઉનકે કામ ઉસસે અલગ થલગ હેં, જિસે વોહ કિયા કરતે હેં (૬૩) યહાં તક કિ

إِذَا أَخَذْنَا مَتْرَفِيَهُمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَجْعَرُونَ ۝ لَا تَجْعَرُوا

જબ પકડા હમને ઉનકે આસુદા હાલોંકો અઝાબમેં, તો અબ વોહ ચિલ્લાતે હેં (૬૪) મત ચિલ્લાઓ

الْيَوْمَ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تُنصَرُونَ ۝ قَدْ كَانَتْ آيَتِي تُنْشَىٰ عَلَيْكُمْ

આજ.. યકીનન તુમ્હેં હમસે મદદ ન દી જાએગી (૬૫) બેશક હમારી આયતેં પઢી જાતી થીં તુમ પર,

فَكُنْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ تُنْكِرُونَ ۝ مُسْتَكْبِرِينَ ۝ بِسْمِ اللَّهِ هَجَرُونَ ۝

તો તુમ ઉલ્ટે પાંવ લોટતે થે (૬૬) અપની બઝાઈ મારતે ઉસકી કહાનિયાં બનાતે, બેહુદા બકતે થે (૬૭)

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ قَالَمٌ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

તો ક્યા ગોર નહીં કિયા બાતમેં ? યા આ ગયા ઉનકે પાસ જો નહીં આયા થા ઉનકે અગલે બાપદાદોંકે પાસ (૬૮)

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ

યા ઉનહોંને અપને રસૂલકો પહચાના નહીં, તો ઉનકે મુન્કર હેં (૬૯) યા કેહતે હેં કિ ઉનહેં ખબત હે.

بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ وَكَثُرَ لَهُمُ الْحَقُّ كَرِهُونَ ۝ وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ

બલકિ વોહ આએ ઉનકે પાસ બિલકુલ ઠીક, ઓર ઉનકે બોહતેરે હકકો બુરા જાનતે હેં (૭૦) ઓર અગર પીછે પીછે રહતા હક ઉનકી

أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۝ بَلْ أَتَيْنَهُم

ખ્વાહિશોંકે, તો ખરાબ હો જાતે સારે આસ્માન ઓર ઝમીન, ઓર જો ઉનમેં હે. બલકિ લાએ હમતો ઉનકે

بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَقَرْجُ

પાસે ઉનકે બોલ બાતકો, તો વોહ ખુદ અપને બોલ બાતસે બેરુખી કરનેવાલે હૈં (૭૧) યા તુમ ઉનસે મુઆવજા માંગતે હો, કિ તુમ્હારે

رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّزْقِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ

રબકા દેના સબસે બેહતર હે. ઓર વોહ ખુબ રોઝી દેનેવાલા હે (૭૨) ઓર બિલાશુબહ તુમ તો ઉન્હેં બુલાતે હો સીધી રાહ

﴿٤٣﴾

مُسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾ وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ

કી તરફ (૭૩) ઓર બેશક જો નહીં માનતે આબિરતકો, વોહ રાહસે

لَكَابُونَ ﴿٤٤﴾ وَلَوْ رَحِمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ظُلُمٍ لَّكُفُورًا

મુકે હૈં (૭૪) ઓર અગર હમને ઉન પર રહમ ફરમાયા ઓર દૂર કર દિયા ઉનકે દુખકો, તો ફિર ખરે હૂએ

طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٤٥﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا

કિ અપની સરકશીમેં મદહોશ હૈં (૭૫) ઓર બિલાશુબહ હમને ઉન્હેં પકડા થા અઝાબમેં, તો ન ઝુકે

لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٤٦﴾ حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ

અપને રબકે લિયે, ઓર ન ગિડગિડાતે હૈં (૭૬) યહાં તક કિ જહાં ખોલ દિયા હમને ઉન પર કોઈ દરવાજા સખ્ત અઝાબ

﴿٤٧﴾

شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٤٧﴾ وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمُ السَّمْعَ

વાલા, તો વોહ અબ ઉસમેં નાઉમ્મીદ પડે હૈં (૭૭) ઓર વોહ વોહી હે, જિસને પૈદા ફરમાયા તુમ્હારે લિયે કાન

وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٤٨﴾ وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ

ઓર આંખે ઓર દિલ. તુમ બહોત કમ શુક્રગુજાર હોતે હો (૭૮) ઓર વોહ વોહી હે જિસને ફેલા દિયા તુમ્હેં

فِي الْأَرْضِ وَالْيَدِيهِ تُمْشِرُونَ ﴿٤٩﴾ وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ

ઝમીનમેં, ઓર ઉસીકી તરફ તુમ ઉઠાએ જાઓગે (૭૯) ઓર વોહ વોહી હે, જો જિલાએ ઓર મારે, ઓર ઉસીકા હે

اِخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥٠﴾ بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ

રાત દિનકા ઉલટ ફેર. તો કયા તુમ લોગ અકલ નહીં રખતે ? (૮૦) બલ્કિ યહ સબ તો બોલે જૈસે અગલે

الْأَوَّلُونَ ﴿٥١﴾ قَالُوا إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٥٢﴾

બોલા કિયે (૮૧) બોલે, કિ “કયા જબ હમ મર ચુકે ઓર હો ગએ મિટ્ટી ઓર હડ્ડિયાં, તો કયા હમ ઉઠાએ જાએંગે” (૮૨)

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِن هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ

“બેશક યહ ધમકી હમકો ભી દી ગઈ, ઓર હમારે બાપદાદોંકો પહલેસે, યહ નહીં હે મગર અગલોંકી

الْأَوَّلِينَ ۝ قُلْ لِّسَنَ الْأَرْضِ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

કહાનિયાં” (૮૩) પૂછો કે કિસકી હે યહ ઝમીન, ઓર જો કુછ ઉસમેં હે ? અગર તુમ લોગ જાનતે હો (૮૪)

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۝ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ

અભી બોલ દેંગે કિ અલ્લાહકી, કહો કિ ફિર ક્યું નહીં સબક લેતે ? (૮૫) પૂછો કિ કોન હે પરવરદિગાર સાનો આસ્માનોંકા,

السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۝ قُلْ أَفَلَا

ઓર પરવરદિગાર અર્શો અઝીમકા ? (૮૬) અભી બોલ પરંગે અલ્લાહકો, કહો ફિર ક્યું

تَتَّقُونَ ۝ قُلْ مَنْ يَبْدِئُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا

નહીં ડરતે (૮૭) સવાલ કરો કિ કિસકે હાથમેં હે હર ચીઝ પર દબાવ ? ઓર વોહ તો પનાહ દેતા હે ઓર ઉસકે

يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۝ قُلْ فَأَنَّى

મુકાબલે પર કોઈ પનાહ નહીં દી જા સકતી અગર જાનતે હો (૮૮) અભી જવાબ દેંગે કિ અલ્લાહકે, કહો ફિર ક્યું બબત

تُسْحَرُونَ ۝ بَلْ أَتَيْنَهُم بِآلِ حَقٍّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝ مَا اتَّخَذَ

મેં રહતે હો ? (૮૯) બલકિ હમ તો ઉનકે પાસ લાએ હક ઓર બિલાશુબહ વોહી ઝૂટે હે (૯૦) ન અલ્લાહને ઇખ્તિયાર કિયા

اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِرَادٍ لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا

કોઈ ઔલાદ, ઓર ન ઉસકે સાથ કોઈ મા’બૂદ હે, કિ યું તો લે જાતા હર મા’બૂદ જો

خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ۝ عِلْمُ

પૈદા કરતા, ઓર ઝરૂર ચઢાઈ બઢાઈ કરતે એક દૂસરે પર. પાકી હે અલ્લાહકી, જો વોહ બક દેતે હે (૯૧) જાનને

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي

વાલા ગૈબ વ શહાદતકા, બુલન્દ વ બાલા હે ઉસસે જિસકો શરીક બનાતે હે (૯૨) તુમ દુઆ સિખા દો કિ “પરવરદિગાર અગર દિખાએ ભી તૂ

مَا يُوْعَدُونَ ۝ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَإِنَّا

મઝે, જો કાફિરોંસે વાદા કિયા ગયા હે (૯૩) તો પરવરદિગાર ન રખના મુઝે ઈન અંધેર મથાનેવાલોંમે” (૯૪) ઓર બિલાશુબહ

عَلَى أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدْ رُؤُونَا ۝ إِدْفَعْ بِآيَاتِي هِيَ أَحْسَنُ

હમ ઉસ પર કિ તુમકો દિખા દેં જિસકા હમ કાફિરોંસે વા’દા કરતે હે, યકીનન કાદિર હે (૯૫) દૂર કરતે રહો બકી ભલાઈ

السَّيِّئَةِ ۝ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ۝ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ

સે બુરાઈકો. હમ જાનતે હેં જો બાત વોહ બનાતે હેં (૯૬) ઓર તુમ યહ દુઆ સિખા દો, કિ “પરવરદિગાર તેરી પનાહ હે,

هَزَبَتِ الشَّيْطَانُ ۹۷ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ۹۸ حَتَّىٰ

શૈતાનોડે વસ્વસોંસે (૯૭) ઔર તેરી પનાહ હે એ રબ, કિ વોહ મેરે પાસ આઔ” (૯૮) બિલ આબિર

إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۹۹ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا

જબ આ ગઈ ઉનમેંસે કિસીકી મૌત, તો હુઆ કરને લગા કિ પરવરદિગારા મુઝકો લૌટા દે (૯૯) કિ મેં કરૂં લિયાકતકે

فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا ۙ إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ

કામ દુન્યામેં જિસે છોડ આયા હૂં, હરગિઝ નહીં, યહ એક બાત હી બાત હે જો વોહ ઝબાની કહે જાતા હે. ઔર “ઉનકે ઇધર દરમિયાની પરદા

يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ۱۰۰ فَاذْذُنْفَخْ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ

હે, ઉસ દિન તક કિ ઉઠાએ જાઔ” (૧૦૦) તો જબ ફૂંકા ગયા સૂરમેં, તો ન રહા ઉનમેં નસબ ઉસ દિન,

وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ۱۰۱ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُ ۙ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۱۰۲

ઔર ન બાહમી પૂછ ગછ કરે (૧૦૧) તો જિસકા પલ્લા ભારી રહા, વોહી તો કામયાબ હે (૧૦૨)

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُ ۙ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي

જિસકા પલ્લા હલ્કા પડા, તો વોહ હેં જિન્હોને અપના ઘાટા કિયા,

جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۱۰۳ تَلْفَحُ وَجُوهُهُمْ النَّارُ ۙ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۱۰۴

જહન્નમમેં હમેશા રહનેવાલે (૧૦૩) ઝુલસ દેગી ઉનકે ચેહરોંકો આગ ઔર વોહ ઉસમેં બિગડી તેવરીમેં હોંગે (૧૦૪)

أَلَمْ تَكُنْ أَلَيْسَ تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ قُلُوبُهُمْ ۙ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذَّبُونَ ۱۰۵ قَالُوا رَبَّنَا

ક્યા નહીં પઢી જાતી થીં તુમ પર મેરી આયતેં ? તો તુમ ઉન્હેં જુટલાતે થે (૧૦૫) ચીખ પડે “પરવરદિગારા,

غَلَبَتْ عَلَيْكَ شَقْوَانَا ۙ وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ ۙ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا

ગાલિબ હો ગઈ હમ પર હમારી બદબખ્તી, ઔર હમ ગુમરાહ લોગ થે (૧૦૬) પરવરદિગારા નિકાલ હમેં ઉસસે,

فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِمِينَ ۙ قَالُوا خَسِرُوا فِيهَا وَلَا تَكْسَبُونَ ۱۰۶

ફિર અગર દોબારા હમ કરેં, તો બેશક હમ અંધેરવાલે હેં” (૧૦૭) ફરમાન હુવા, “કિ ધુલ્કારે પડે રહો જહન્નમમેં, ઔર મુઝસે બાત ન કરો” (૧૦૮)

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَ

બિલાશુબહ મેરે બન્દોંકી જમાઅત થી, વોહ હુઆ કિયા કરતે થે, કિ “પરવરદિગારા હમ માન ગએ, તૂ હમેં બખ્શ દે ઔર

ارْحَمْنَا ۙ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ۱۰۷ فَاتَّخَذُوا لَهُمْ سَخِرًا حَتَّىٰ

રહમ ફરમા, ઔર તૂ સબસે બેહતર રહમ ફરમાનેવાલા હે” (૧૦૯) તો બના લિયા થા તુમને ઉન્હેં મઝાક, યહાં તક

أَسْوَكُمْ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَصْحَكُونَ ۝ إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ

કિ ઈસ શુગલસે ભુલા દિયા તુમને મેરી યાદકો, ઓર ઉનસે હંસા કરતે થે (૧૧૦) બિલાશુબહ મેં ને ધવાબ દિયા ઉન્હેં આજ,

بِأَصْبِرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ قُلْ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْأَرْضِ

જો ઉન્હોને સબ્ર કિયા. બેશક વોહી કામયાબ હેં (૧૧૧) પૂછા, કિ “કિતના રહે તુમ ઝમીનમેં,

عَدَدَ سِنِينَ ۝ قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسَلِ الْعَادِّينَ ۝

સાલકે હિસાબસે” (૧૧૨) જવાબ દિયા “કિ હમ રહે હોંગે એક દિન યા ઉસસે કમ,” તો સવાલ કીજિયે “ગિનતી જાનનેવાલોસે. (૧૧૩)

قُلْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا

ફરમાયા “તુમ નહીં ઠહરે મગર કમ, અગર તુમ ઈસ્મ રખતે હોતે” (૧૧૪) તો કયા તુમને ખયાલ કર લિયા

خَلَقْنَاكُمْ عِبَادًا وَأَنتُمْ إِلَيْنَا لَا تَرْجِعُونَ ۝ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ

કિ હમને પૈદા ફરમાયા હેં તુમહેં બસ બેકાર, ઓર યહ કિ તુમ હમારી તરફ લૌટાએ ન જાઓગે? (૧૧૫) પસ બુલન્દ વ બાલા હેં અલ્લાહ, બાદશાહ

الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ۝ وَمَنْ يَدْعُ مَعَ

સચ્ચા. નહીં હે કોઈ પૂજનેકે કાબિલ ઉસકે સિવા, પરવરદિગાર અર્શ મુકર્રમકા (૧૧૬) ઓર જો દુહાઈ દે

اللَّهُ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ

અલ્લાહકે સાથ દૂસરે મા'બૂદકી, કિ કોઈ દલીલ નહીં હે ઈસકી ઉસકે પાસ, તો ઉસકા હિસાબ ઉસકે રબ હી કે યહાં હે. બિલાશુબહ

لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ۝ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ۝

કાફિર લોપ્ર કામિયાબ નહીં હોતે (૧૧૭) ઓર દુઆ સિખા દે, કિ પરવરદિગાર બખ્શ દે ઓર રહ મફરમા, ઓર તૂસબસે બેહતર રહ મફરમાનેવાલા હે” (૧૧૮)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ નૂર મદનિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૬૪ રુકૂઅ ૮

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لَعَلَّكُمْ

યહ એક સૂરત હે, કિ ઉતારા હમને જિસે, ઓર ફર્જ બયાન કિયા ઉસમેં, ઓર ઉતારા ઉસમેં ખુલી ખુલી આયતેં, કિ

تَذَكَّرُونَ ۝ ١ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا

સબક લો (૧) ઝિના કરનેવાલી ઓર ઝિના કરનેવાલા, તો મારો ઉનમેંસે હર એકકો

مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

સૌ કોડે. ઓર ન આએ તુમહેં ઉન પર કુછ તરસ, કાનૂને ઈલાહીમેં, અગર તુમ

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيْسَ هَدً عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ

માનતે હો અલ્લાહકો ઔર પિછલે દિનકો. ઔર હાઝિર રહે ઉનકી સઝાકે વક્ત, એક જમાઅત

الْمُؤْمِنِينَ ۚ الرَّائِي لَا يَكْفُرُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً ۚ وَالزَّانِيَةُ لَا

મુસલમાનોંકી (૨) ઝાની નિકાહ ન કરે, મગર ઝાનિયા યા મુશ્રિકાસે ઔર ઝાનિયા

يَكْفُرُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحَرَّمَ ذَٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَ

નિકાહ ન કરે, મગર ઝાની યા મુશ્રિકસે. ઔર હરામ કર દિયા ગયા હે યહ મુસલમાનોં પર (૩) ઔર

الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءِ

જો તોહમત લગાઔ, પાકબાઝ બીબિયોંકો, ફિર ન લાએ ચાર ગવાહ,

فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا ۚ وَ

તો લગાઓ ઉન્હેં અસ્સી કોડે, ઔર ન માનો ઉનકી ગવાહી કભી. ઔર

أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۚ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَٰلِكَ وَ

ખુદ વોહી નાફરમાન હેં (૪) મગર જિસને તોબા કર લી ઉસકે બાદ, ઔર

أَصْلَحُوا ۚ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ

લાઈક બના લિયા અપનેકો, તો બિલાશુબહ અલ્લાહ ગફૂરરીમ હે (૫) ઔર જો ઔબ લગાઔ અપની બીબિયોંકો,

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ

ઔર ન હોં ઉનકે ગવાહ, સિવા ખુદ અપનેકે, તો ફરીકેનમેંસે એકકી ગવાહી હે ચાર મરતબા

شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۖ وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ

ગવાહી દેના, અલ્લાહકે નામસે, કિ વોહ સચ્ચા હે (૬) ઔર પાંચવીં યહ કિ અલ્લાહકી

اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَذِبِيِّينَ ۖ وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ

લા'નત હો ઉસ પર, અગર વોહ જૂટા હે (૭) ઔર હટા દેતા હે ઔરતસે સઝાકો,

أَنَّ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِيِّينَ ۖ وَالْخَامِسَةُ

યહ કિ વોહ દે ચાર બાર ગવાહિયાં અલ્લાહકે નામસે, કિ મર્દ જૂટા હે (૮) ઔર પાંચવીં

أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۖ وَلَوْ لَا فَضْلُ

કિ અલ્લાહકા ગઝબ હો ઉસ પર, અગર મર્દ સચ્ચા હો (૯) ઔર ક્યા હોતા, અગર ન હોતા,

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ۝۱۰ إِنَّ الَّذِينَ

અલ્લાહકા ફઝલ તુમ પર ઔર ઉસકી રહમત, ઔર યહ કિ અલ્લાહ તૌબા કબૂલ ફરમાનેવાલા હિકમતવાલા હે (૧૦) બેશક જિન્હોને

جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ

ગઢા ઇતના બડા બોહતાન તુમ્હીસે કુછ હે. ઉસકો અપને લિયે બુરા ન સમજો, બલકિ વોહ બહોત

خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي

અચ્છા હે તુમ્હારે લિયે ઉનમેંસે હર એકકા ગુનાહ વોહ જો ઉસને કમાયા, ઔર જિસને

تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۱ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ

બડા હિસ્સા લિયા ઉસકે લિયે બડા અઝાબ હે (૧૧) કયૂં ન હુવા કિ જબ તુમને સુના ઉસે, તો

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا

ગુમાન રખતે ઈમાનવાલે મર્દ વ ઔરત, અપનોકે સાથ અચ્છા. ઔર કેહ દેતે કિ યહ

إِفْكٌ مُّبِينٌ ۝۱۲ لَوْلَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ

ખુલા હુવા બોહતાન હે (૧૨) કયૂં ન લાએ ઉસકે ચાર ગવાહ. અબ જો ન લાએ

يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝۱۳ وَلَوْلَا

ગવાહ, તો વોહી અલ્લાહકે નઝદીક જૂટે હે (૧૩) ઔર અગર ન

فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَسَسْتُمْ فِي

હોતા અલ્લાહકા ફઝલ તુમ પર, ઔર ઉસકી રહમત દુન્યા વ આખિરતમેં, તો ઝરૂર પહોંચ જાતા તુમ્હે

مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۴ إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِالسِّنِّتِ كُمْ وَ

ઉસમેં જિસમેં તુમ લોગ પડ ગએ થે, બડા અઝાબ (૧૪) જો એક દૂસરેકી ઝબાનસે લેતે થે, ઔર

تَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا ۝

અપને મુંહસે કેહ ડાલતે થે, જિસકા તુમ્હે કુછ ઈલ્મ નહીં, ઔર તુમ ખયાલ કરતે રહે ઉસકો મા'મૂલી બાત.

وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ۝۱۵ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ

ઔર વોહ અલ્લાહકે નઝદીક બડી બાત હે (૧૫) ઔર કયૂં ન હુવા કિ જબ સુના થા તુમને ઉસે, તો કેહ દેતે

لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ بِهَذَا سُبْحَنَكَ هَذَا ابْهَتَانِ عَظِيمٌ ۝۱۶ يَعْظُمُ

કિ હમેં હક નહીં કિ એસા બોલે. પાકી હે તેરી, યહ બડા બોહતાન હે (૧૬) નસીહત

اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَيُؤَيِّنُ

ફરમાએ દેતા હે તુમ્હે અલ્લાહ, કિ દોબારા હો એસા કભી, અગર માનનેવાલે હો (૧૭) ઓર બયાન ફરમાતા હે,

اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝ إِنْ الَّذِينَ يُحِبُّونَ

અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે આયતોંકો. ઓર અલ્લાહ ઈલ્મવાલા હિકમતવાલા હે (૧૮) બેશક જો યાહતે હે

أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ فِي

કિ ફેલ જાએ બુરા ચર્ચા મુસલ્માનોંમે, ઉનકે લિયે દુખ દેનેવાલા અઝાબ હે.

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَلَوْلَا فَضْلُ

દુન્યા વ આખિરતમે. ઓર અલ્લાહ જાનતા હે ઓર તુમ લોગ નહીં જાનતે (૧૯) ઓર ગઝબ થા અગર ન હોતા

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ يَأَيُّهَا الَّذِينَ

અલ્લાહકા ફઝલ તુમ પર ઓર ઉસકી રહમત, ઓર યહ કિ અલ્લાહ બડા મહરબાન રહમ ફરમાનેવાલા હે (૨૦) એ ઈમાન

آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۖ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

વાલો ! ન લગો શૈતાનકે કદમોંસે. ઓર જો લગા શૈતાનકે કદમોંસે,

فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ۖ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ

તો બિલાશુબહ વોહ તો હુકમ દે બેહયાઈ ઓર બુરાઈકા. ઓર અગર ન હોતા અલ્લાહકા ફઝલ તુમ પર ઓર

رَحْمَتُهُ مَا زَكَايَ مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُدْزِكِي مَنْ

ઉસકી રહમત, તો કોઈ તુમમેંસે પાકીઝા કભી ન હોતા. લેકિન અલ્લાહ પાક ફરમા દે જિસે

يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ وَلَا يَأْتِلْ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ

ચાહે. ઓર અલ્લાહ સુનનેવાલા ઈલ્મવાલા હે (૨૧) ઓર ન કસમ ખા બેઈ તુમમેં ફઝીલતવાલે

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ

ઓર ગુન્જાઈશવાલે, કરાબતવાલોં ઓર મિસ્કીનોં ઓર રાહે ખુદામેં ઘરબાર

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ۚ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ

છોડનેવાલોંકો દેનેસે, ઓર ચાહિયે કિ મુઆફ કર દેં ઓર દરગુઝર કરે. કયા તુમ લોગ નહીં ચાહતે કિ

يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنْ الَّذِينَ يَرْمُونَ

અલ્લાહ બખ્શ દે તુમ્હે. ઓર અલ્લાહ ગફૂરરહીમ હે (૨૨) બેશક જો એબ લગાએ

عَلَىٰ

الْمُحْصَنَاتِ الْغُفْلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لَعَنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پارسیا، انجمن مسلمان اور تہذیب، وہ لوگ دنیا و آخرت میں۔

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ

اور ان کے لیے عذاب عظیم ہے (۲۳) جس دن ان کی زبانوں پر اور ان کے ہاتھ

وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ يَوْمَ يَدْعِيهِمُ اللَّهُ دَعْوَهُمْ

اور ان کو اپنے پاؤں سے (۲۴) اس دن پورا پورا دے گا انہیں اٹھائے گا ان کی ہڈی ہڈی

الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ۚ الْخَبِيثَاتِ

سچا، اور وہ سب جان لیں گی کہ بے شک وہی سچا ہے (۲۵) گندیاں

لِلْخَبِيثَاتِ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتِ لِلطَّيِّبِينَ وَ

گندیاں کے لیے اور گندے گندیوں کے لیے۔ اور پاک عورتوں کے لیے، اور

الطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ

پاک عورتوں کے لیے پاک عورتوں کے لیے ہیں۔ وہ بے گناہ ہیں، جو لوگ کہتے ہیں۔ ان کے لیے

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا

بخشش اور روزانہ کی دولتیں (۲۶) اے مسلمانوں! نہ جاؤ گھر میں، اپنے

غَيْرِ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ

اپنے گھر کے لیے، یہاں تک کہ ان سے اجازت نہ لے لو اور سلام کرو گھر والوں پر۔ یہ تمہارے لیے بہتر ہے،

لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۚ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا

ہے، اگر سوچو (۲۷) اگر نہ پایا تو اس میں کسی کو، تو اس میں نہ جاؤ، یہاں تک

حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ

تک کہ اجازت دی جائے تمہیں۔ اور اگر تمہیں کہہ دیا جائے کہ واپس جاؤ، تو واپس جاؤ، یہ تمہارے لیے زیادہ پاکیزہ ہے۔

وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۚ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا

اور اللہ جو کرو وہ جانتا ہے (۲۸) تمہارے لیے کوئی گناہ نہیں، کہ جاؤ اسے گھر میں

غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ۚ

جس میں کوئی آدمی نہ رہتا ہو، اس میں تم کو رکھنے کا ہرگز نہیں، اور اللہ جانتا ہے تم لوگ جو ظاہر کرو اور جو چھپا کر (۲۹)

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ

હુકમ દો અપને માનનેવાલોંકો કિ અપની નિગાહેં નીચી રખેં, ઓર અપની શર્મગાહોંકી હિફાજત રખેં. યહ જ્યાદા

أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿۳۰﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ

પાકીયા હે ઉનકે લિયે. બેશક અલ્લાહ બાખબર હે જો ભી વોહ કરેં (૩૦) ઓર હુકમ દો ઈમાનવાલિયોંકો, કિ વોહ અપની નિગાહેં

مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا

નીચી રખેં, ઓર અપની શર્મગાહોંકી હિફાજત રખેં, ઓર ન ઝાહિર કરેં અપની આરાઈશકો, મગર જો

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِينَ

ખુદ ઝાહિર હે ઓર ડાલ લિયા કરેં અપને દૂપટ્ટોંકો અપને ગિરેબાનોં પર. ઓર ન ઝાહિર કરેં

زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ

અપને બનાવ સિંગારકો, મગર અપને શોહરોંકે લિયે, યા અપને બાપ, યા ખુસર, યા અપને બેટોં,

أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ خَوَاتِمَ

યા અપને શોહરોંકે બેટોં, યા અપને ભાઈયોં યા અપને ભતીજોં, યા અપને ભાંજોં,

أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّبِيعِينَ غَيْرَ أُولَىٰ الرَّبِّةِ

યા અપની ઓરતોં યા અપને દસ્તે મિલ્કિયતકી લોંડિયોં યા નોકરોં પર, જો અભી જવાન

مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَتِ النِّسَاءِ

મદ નહીં, યા બચ્ચોં પર, જો અભી નહીં જાનતે ઓરતોંકી શર્મકી ચીઝોંકો.

وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنَ زِينَتِهِنَّ ۖ وَتَوَلَّوْا

ઓર ન મારેં અપને પાંવ, તાકિ જાન લિયા જાએ જો છુપાએ હેં અપની આરાઈશ. ઓર તૌબા કરો

إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا إِنَّهُ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۖ تَقْلِحُونَ ﴿۳۱﴾ وَأَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ

અલ્લાહસે સબકે સબ, એ ઈમાનવાલો, કિ તુમ અપની મુરાદ પાઓ (૩૧) ઓર નિકાહ કર દો અપને

مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ ۚ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ

નાખુદાઓંકા, ઓર લાઈક ગુલામોં ઓર બાંદિયોંકા. અગર વોહ નાદાર હેં, તો અલ્લાહ ગની કર

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾ وَلَيْسَتَعَفِيفَ الَّذِينَ لَا

દેગા ઉન્હેં અપને ફઝલસે. ઓર અલ્લાહ વુસ્તવાલા ઈસ્મવાલા હે (૩૨) ઓર પાક દામન રહેં જો ન પાએ

يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ

નિકાહકી સકત, યહાં તક કિ ગની કર દે ઉન્હેં અલ્લાહ અપને ફઝલસે. ઓર જો લોગ ચાહેં તુમ્હારે

الْكِتَابِ مِنَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكُلُوا مِنْهُمُ إِن عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَالَّذِينَ

લોંકી ગુલામોસે અપને માલ દેનેકી શર્ત પર આઝાદીકી કોઈ તહરીર, તો લિખ કર દે દો અગર તુમને જાન લિયા હો ઉનમેં કોઈ ભલાઈ. ઓર તુમ

قَالَ اللَّهُ الَّذِي انْتَكُمْ وَلَا تَكْرَهُوا قِتْيَتَكُمْ عَلَى الْبِعَاءِ ۚ إِن

લોગ દે દિયા કરો ઉન્હેં અલ્લાહકે માલસે, જો ઉસને દે રખા હે તુમ્હેં. ઓર ન મજબૂર કરો અપની જવાન લોંડિયોંકો બદકારી પર, અગર વોહ

أَرَدْنَ تَحَصَّنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَنَّ فَإِنَّ

પાકબાઝી ચાહેં, કિ તુમ ચાહોં દુન્યાવી ઝિન્દગીકી પૂંજ, ઓર જો ઉન્હેં મજબૂર કરેગા, તો બેશક

اللَّهُ مِنْ بَعْدِ أَكْرَاهِهِمْ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ

અલ્લાહ ઉનકે મજબૂર કિયે જાનેકે બા'દ ગફૂરરહીમ હે (૩૩) ઓર બેશક ઉતારા હમને તુમ્હારે તરફ રોશન

مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۚ

આયતેં, ઓર વાકિએ ઉનકે, કિ તુમસે પહલે હો ગુઝરે, ઓર નસીહત ડર જાનેવાલોંકે લિયે (૩૪)

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ

અલ્લાહ નૂર હે આસ્માનોં ઓર ઝમીનકા. ઉસકે નૂરકી મિઘાલ જેસે એક તાક, ઉસમેં ચરાગ હે.

الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ ۚ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ

ચરાગ ફાનૂસમેં હે. ફાનૂસ ગોયા સિતારા હે મોતી જેસા, રોશન કિયા જાતા હે

شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ ۚ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ

મુબારક દરખ્ત ઝૈતૂનસે, જો ન પૂરબકા ન પચ્છિમકા. અબ ઉસકા તેલ રોશન હોનેકો હે, ગો

لَمْ تَسْسُهُ نَارٌ ۖ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَ

ન છૂ જાએ ઉસે આગ. નૂર બાલાએ નૂર. અલ્લાહ અપને નૂરકી રાહ દે જિસે ચાહે. ઓર

يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ فِي بُيُوتِ

અલ્લાહ મિઘાલ બયાન ફરમાતા હે લોગોંકે લિયે. ઓર અલ્લાહ હર મોજૂદકો જાનનેવાલા હે (૩૫) ઈન ઘરોંમેં

أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَ

જિસમેં હુકમ દિયા અલ્લાહને કિ બુલન્દ કી જાએ, ઓર ઉનમેં ઉસકે નામકા ચર્ચા કિયા જાએ, ઉસકી તસ્બીહ કરતે હેં ઉસમેં સુબહો

ثُمَّ يَجْعَلُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خَلْقِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ

ફિર કરતા હે ઉન્હે તેહ બ તેહ, તો દેખતે હો કિ કતરા નિકલતા હે ઉસકે અન્દરસે. ઓર ઉતારતા હે આસ્માનકી

مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنْ

તરફસે ઉનકે પહાડોસે ઓલે, ફિર બહાતા હે જિસ પર ચાહે, ઓર રોક દેતા હે જિસસે

مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَابِرُكُمْ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۚ يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ

ચાહે, ઉસકી બિજલીકી ચમક, લે હી જાનેકો હે આંખે (૪૩) ઉલટતા પલટતા હે અલ્લાહ રાત

وَالنَّهَارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۚ وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ

ઓર દિનકો, બેશક ઉસમેં દર્સ હે આંખવાલોંકે લિયે (૪૪) ઓર અલ્લાહને પેદા ફરમાયા હર ચલતે

دَابَّةٍ مِّنْ تَاءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّشِي عَلَى بَطْنٍ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّشِي

જાનદારકો પાનીસે, તો કોઈ હે કિ પેટકે બલ ચલતા હે. ઓર કોઈ ચલતા હે

عَلَى رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّشِي عَلَى أَرْبَعٍ ۚ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ

દોપાયોં પર. ઓર કોઈ ચલતા હે ચાર પર. અલ્લાહ પેદા ફરમાએ જો ચાહે. બેશક

اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُّبَيِّنَاتٍ ۚ وَاللَّهُ

અલ્લાહ હર ચાહે પર કાદિર હે (૪૫) બેશક ઉતારા હમને સૌશન આયતોંકો. ઓર અલ્લાહ

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ

સાહ દેતા હે જિસે ચાહે, સાહે સસ્તકી (૪૬) ઓર કેહ તો દેતે હેં કિ હમ માન ગએ અલ્લાહ ઓર

بِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ

રસૂલકો, ઓર હુકમ માના, ફિર કુછ ઉનમેંસે ફિર જાતે હેં ઉસકે બા'દ. ઓર વોહ માનને

بِالْمُؤْمِنِينَ ۚ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا

વાલે હી નહીં હેં (૪૭) ઓર જબ બુલાએ ગએ અલ્લાહ વ રસૂલકી તરફ, કિ ફેસલા કર દેં ઉનકા ઉસ વક્ત, ઉન

فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُعْرِضُونَ ۚ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ

મેંસે કુછ બેરુખી કરનેવાલે હેં (૪૮) ઓર અગર હો ઉનકે હકમેં ફેસલા, તો આએ ઉસકી તરફ

مُذْعِنِينَ ۚ أَفَى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحِيفَ

યકીન માનતે (૪૯) ક્યા ઉનકે દિલોંમે બીમારી હે ? યા શક કર રખા હે, યા ડરતે હેં કિ ઝ્યાદતી કરેંગે

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ

ઉન પર અલ્લાહ વ રસૂલ. બલ્કિ ખુદ વોહી અંધેર મથાનેવાલે હેં (૫૦) મુસલમાનોંકી બાત તો બસ

الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا

યહ હે, કિ જબ ભી બુલાએ ગએ અલ્લાહ ઓર રસૂલકી તરફ, તાકિ વોહ રસૂલ ફેસલા ફરમા દે ઉનમેં, તો

سِعْنًا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ

અર્જ કરેં કિ સુન લિયા ઓર કહા માન લિયા. વોહી કામયાબ હેં (૫૧) ઓર જો કહા માને અલ્લાહ

وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ وَأَقْسَمُوا

ઓર ઉસકે રસૂલકા, ઓર ડરે અલ્લાહકો, ઓર ખોફ રખે ઉસકા, તો વોહી કામયાબ હેં (૫૨) ઓર વોહ લોગ

بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لِنِ أَمْرِهِمْ لِيُخْرِجَنَّ قُلٌ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةً

કસમ ખા ગએ અલ્લાહકી, બડે ઝોરકી કસમ, કિ અગર આપને હુકમ દિયા ઉન્હેં તો ઝર લડનેકો નિકલ પડેગે. કેહ દો કિ કસમેં ન ખાઓ, કહા

قَعْرُوفَةً ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

માન લેના હી અરલ નેકી હે, બેશક અલ્લાહ બાબબર હે જો તુમ કરોગે (૫૩) હુકમ દે દો કિ કહા માનો અલ્લાહકા ઓર કહા માનો

الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۚ وَ

રસૂલકા. ફિર ભી અગર બેરખી કી, તો રસૂલ પર ઝિમ્મેદારી વોહી હે જો ઉનકે ઉપર લગાઈ ગઈ હે, ઓર તુમ લોગોં પર વોહ બોઝ હે જો તુમ પર લાદા ગયા હે.

إِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۚ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ وَعَدَ

ઓર અગર ઉનકા કહા માનો, તો રાહ પા જાઓ. ઓર રસૂલ પર ઝિમ્મેદારી સિફ એલાનિયા તબ્લીગકી હે (૫૪) વા'દા ફરમા લિયા

اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي

અલ્લાહને ઉનસે, જો તુમમેંસે ઈમાન લા ચુકે ઓર લિયાકતવાલે કામ કિયે, કિ ઝર બલીફા બનાએગા ઉન્હેં

الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَلَيَسْكَنَنَّ لَهُمْ

ઝમીનમેં, જિસ તરહ હુકૂમત દી થી ઉન્હેં, જો ઉનસે પહલે હૂએ, ઓર ઝર જમા દેગા ઉનકે લિયે ઉસ

وَيَنَالَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ

દીનકો, જિસકો પસન્દ ફરમા લિયા ઉનકે લિયે, ઓર ઝર બદલેમેં દેગા ઉનકે ખોફકે અમ્નકો.

يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ

કિ મુઝકો પૂજતે રહેં ઓર ન શરીક બનાએં મેરા કિસી થીઝકો. ઓર જિસને નાશુકી કી ઈસકે બા'દ, તો વોહ

هُمُ الْفٰسِقُونَ ۝۵۵ وَاقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَاطِيعُوا الرَّسُوْلَ

નાફરમાન હેં (૫૫) ઔર પાબન્દી રખો નમાઝકી, ઔર દેતે રહો ઝકાતકો, ઔર કહા માનો રસૂલકા, કિ

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝۵۶ لَا تُحْسِبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ

તુમ રહમ કિયે જાઓ (૫૬) ઈસકા ખયાલ ભી ન કરના કિ જિન્હોને કુફ્ર કિયા, હમસે ભાગ નિકલેંગે ઝમીનમેં.

وَمَا وَّهُمُ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيْرُ ۝۵۷ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا لِيَسْتَاذِنْكُمْ

ઔર ઉનકા ઠિકાના તો હે આગ, ઔર વાકેઅમેં કિતના બુરા ઠિકાના હે (૫૭) ઐ મુસલ્માનો ! ઇજાઝત લે લિયા કરેં

الَّذِيْنَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ

ઘરમેં આનેકી, જો તુમ્હારે દસ્તે મિલ્કિયતમેં હેં, ઔર જો અભી બાલિગ નહીં હૂએ તુમમેંસે, તીન

مَرَّتٌ مِّنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ

મોકઅ પર. નમાઝે ફજરસે પહલે, ઔર જબ કિ ઉતાર કર રખ દેતે હો તુમ અપને કપડોંકો

الظُّهْرِ وَمِنْۢ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاءِ ۖ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ

દોપહરકા વક્ત, ઔર નમાઝે ઇશાકે બા'દ.. યહ તીન શમકે અવકાત હેં. ન

عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَ هُنَّ طُفُوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ

તુમ પર ઔર ઉન પર કોઈ ઇલ્જામ હે ઇન વક્તોંકે બા'દ. આને જાનેવાલે એક દૂસરે

عَلٰى بَعْضٍ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيٰتِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۵۸

કે પાસ. ઇસ તરહ બયાન ફરમાતા હે અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે આયતોં. ઔર અલ્લાહ ઇલ્મવાલા હિકમતવાલા હે (૫૮)

وَإِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاذِنُوْا كَمَا اسْتَاذِنَ الَّذِيْنَ

ઔર જબ પહોંચ ચુકેં તુમ્હારે બચ્ચે બુલૂગકો, તો ઉન્હેં ભી ઇજાઝત માંગની ચાહિયે, જિસ તરહ ઇજાઝત માંગા ઉન

مِّنْ قَبْلِهِمْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ الْاٰيٰتِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۵۹

સે ઉમ્મકે પહલોંને. ઇસી તરહ બયાન ફરમાતા હે અલ્લાહ તુમ્હારે લિયે અપની આયતોંકો, ઔર અલ્લાહ ઇલ્મવાલા હિકમતવાલા હે (૫૯)

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُوْنَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ

ઔર બેઠ જાનેવાલી બૂઠી ઔરતેં, જિન્હેં નહીં રહ ગઈ ઉમ્મીદ નિકાહકી, તો ઉન પર કુછ

جُنَاحٌ اَنْ يَّضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِيْنَةٍ ط وَاتَّ

ઇલ્જામ નહીં, કિ રખ દિયા કરેં અપને ઊપરી કપડે, બગેર મકામે ઝીનતકો દિખલાતે. ઔર ઇસસે

يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ ۖ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۶ لَيْسَ عَلَى الْآعْمَىٰ

ભી બચના જ્યાદા બેહતર હે ઉનકે લિયે. ઓર અલ્લાહ સુનનેવાલા જાનને વાલા હે (૬૦) ન અન્ધે પર

حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ وَلَا

ઈલામ, ઓર ન લંગડે પર જુર્મ. ઓર ન બીમારકી પકડ. ઓર ન

عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ

તુમ સબ પર, કિ ખાલો અપનોકે ઘર, યા અપને બાપદાદાકે ઘર, યા અપની

أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ

માંકે ઘર, યા અપને ભાઈયોંકે ઘર, યા અપની બહનોંકે ઘર, યા અપને ચચાઓંકે ઘર,

أَوْ بُيُوتِ عَمَّتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَلَتِكُمْ أَوْ مَا

યા અપની ફૂફિયોંકે ઘર, યા અપને મામૂઓંકે ઘર, યા અપની ખાલાઓંકે ઘર, યા જિસ

مَلَكَتُمْ قَفَاةً أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا

ઘર કી કુન્જિયાં મિલ્કિયતમેં હોં, યા અપને દોસ્તકે યહાં. તુમ પર કોઈ ગુનાહ નહીં કિ જમ્અ હોર ખાઓ

جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا ۖ فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ

યા અલગ અલગ. તો જબ જાના ચાહા કિસી ઘરમેં, તો સલામ કરો અપને લોગોં પર,

تَحِيَّةً ۖ قِنْ عِنْدَ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ ۚ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ

દુઆએ સુલાકાત, સુબારક વ પાકીઝા કરતે હુએ અલ્લાહસે. ઈસ તરહસે બયાન ફરમાતા હે અલ્લાહ તુમહારે લિયે આયતે,

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝۷ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

કિ અકલસે કામ લો (૬૧) મુસલ્માન તો વોહી હેં જો માન ગએ અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલકો,

وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوا ۚ

ઓર જબ હોં રસૂલકે સાથ કિસી કામમેં, જિસ ને ઇકઠ્ઠા સબકો કિયા હો, તો ફિર ન ગએ યહાં તક કિ રસૂલસે ઇજાઝત લે લી. બેશક

الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

જો ઇજાઝત લેતે હેં તુમસે, વોહી હેં જો માનતે હેં અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલકો.

فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَ

તો જબ ઇજાઝત માંગ લી તુમસે અપની કિસી બાતકી, તો ઇજાઝત દે દો ઉન્હેં જિસે ચાહો, ઓર

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ

અલ્લાહની મગ્ફિરત યાહો ઉનકે લિયે, બેશક અલ્લાહ ગફૂરરહીમ હૈ (૬૭) ન કરાર દો રસૂલની

بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ

પુકારકો, બાહમ જૈસે એક દૂસરેકો તુમહારા પુકારના હૈ, બેશક અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉન્હેં, જો બિસક નિકલતે હૈં તુમહારે મજમેસે

لَوْ أَذًا فليَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ

આડ લે કર. તો ડરતે હી રહેં જો મુખાલફત કરેં હુકમે રસૂલસે, કિ પહોંચા યાહતા હૈ ઉન તક કોઈ ફિત્ના,

أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٨﴾ أَلَا إِنَّ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ઔર પહોંચકે રહેગા ઉન્હેં દુખવાલા અઝાબ (૬૮) અચ્છી તરહ સમજ લો, કિ બિલાશુબહ અલ્લાહ હી કા હૈ જો કુછ આસ્માનોં ઔર ઝમીનમેં હૈ.

قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا

વોહ જાનતા હૈ જિસ પર તુમ હો. ઔર ઉસ દિનકો કિ લોગ લૌટાએ જાઓંગે ઉસકી તરફ, તો બતા દેગા ઉન્હેં, જો

عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٦٩﴾

કર રખા હૈ. ઔર અલ્લાહ હર ઇલ્મકા અલીમ હૈ. (૬૯)

سُورَةُ الْفُرْقَانِ ۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ ફુરકાન મકિય્યા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૭૭ રુકૂઅ ૬

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ

કિતના બરકતવાલા હૈ જિસને ઉતારા ફૈસલા હક વ બાતિલ ફુરઆનકો અપને બન્દે પર, તાકિ હોં સારે જહાનકો

نَذِيرًا ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا

ડરાનેવાલે (૧) વોહ કિ, જિસકી હૈ બાદશાહી આસ્માનોં ઔર ઝમીનકી, ઔર નહીં ઇખ્તિયાર ફરમાયા ઔલાદકો,

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُءَاهُ

ઔર ન ઉસકા કોઈ શરીક હૈ બાદશાહીમેં, ઔર પૈદા ફરમાયા હર ચીઝકો, ફિર ઉસકા મુનાસિબ

تَقْدِيرًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ

અન્દાજા રખા (૨) ઔર લોગોંને બના લિયે મા'બૂદ, ઇન મિનદૂનિલ્લાહકો, જો ન પૈદા કરેં કુછ, ઔર વોહ

يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ فَوًّا

પૈદા કિયે જાતે હૈં, ઔર ન કર સકેં અપના નુક્સાન ન નફઅ, ઔર ઇખ્તિયાર રખેં મરનેકા,

وَلَا حَيَوةَ وَلَا نُسُورًا ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا آفَاقُكَ

ن جھنےکا، ن ઉઠنےکا (۳) और बक दिये जिन्होंने कुछ कर रभा है, कि नहीं है यह कुरआन मगर बोहतान,

أَفْتَرَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءَ ظُلْمًا وَزُورًا ۝

जिसको रसूलने गढ लिया है, और मदद करदी ठस पर दूसरोंने, तो यह बकनेवाले भुट उत्तर आये अंधेर और जूट पर (४) और

قَالُوا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ اكْتَتَبَهَا فَيَوْمَئِذٍ عَلَيْهِمْ بَكْرَةٌ ۝ وَأَصِيلًا ۝

वोड सब बोले कि अगलोंकी कडानियां हैं जिनको रसूलने लिख वी हैं, तो वोडी पढी जाती हैं उन पर सुब्ब व शाम (५)

قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّهُ كَانَ

जवाब दो, कि “उसको उतारा है उसने जो जानता है बेदको आस्मानों और जमीनमें. बेशक वोड

غَفُورًا رَحِيمًا ۝ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَ

गङ्गुरहीम है” (६) और वोड बका किये कि क्या है उस रसूलको कि ખાता है ખાના, और

يَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ ۚ لَوْلَا أَنْزَلِ إِلَهِكَ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ۝

ચલતા હે બાઝારોમાં. કયું ન ઉતારા गया उनकी तरफ कोई इरिश्ता, कि હોતા ઉનકે સાથ ડરાનેવાલા (૭)

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ الظَّالِمُونَ

या आ पडता उनकी तरफ गैभी ખઝાના, या ઉનકે બાગ હોતે, जिससे ખाते रहते. और उन अंधेरवालोंने

إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ۝ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ

કેહ દિયા, कि नहीं पेरवी करते हो मगर अक जदू किये हूअे शम्सकी (८) દેખો તો કેસી કહાવત બોલે તુમહારે લિયે,

فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ

તો એસે બેરાહ હૂએ, कि न रह गई कोई राह (९) બડી બરકતવાલા હે જો ઇન્શાઅલ્લાહ દે

لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيُجْعَلُ

ચુકા તુમ્હેં ઉસસે બેહતર, એસે બાગ કિ બેહતી હેં जिसके नीचे नहरें और कर दिभाओगा

لَكَ قُصُورًا ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِمَن كَذَبَ

તુમહારે લિયે આલીશાન મહલ (૧૦) બલકિ वोड तो क्यामतको जुटला चुके.. और मुडय्या इरमा दिया डमने उसके लिये जिसने जुटलाया

بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝ إِذَا رَأَوْهُمْ مِّنْ مَّكَاثِبٍ يَعْبُدُونَهَا تَغْيِطًا

क्यामतको, जडन्म (११) જહાં ઉસને દેખ પાયા ઇન કાફિરોંકો દૂરસે, તો ઇન સબને સુના ઉસકા જોશ

وَزَفِيرًا ۱۲) وَإِذَا أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا تُقَرَّرِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ

और शोर (१२) और जब डावे जाँगे उसके किसी तंग जगहमें जकड़े हूँ, तो वहाँ माँगने लगे

تُبُورًا ۱۳) لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ تُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا تُبُورًا كَثِيرًا ۱۴) قُلْ

मौतको (१३) मत माँगो आज एक मौत, और माँगो बहोतसी मौतें (१४) पूछो, कि

أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلُبِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ۖ كَانَتْ لَهُمْ

“क्या यह बेहतर है, या सदा बहार जन्नत?” जिसका वा’दा किये गये अल्लाहसे उरनेवाले. यह है उनका धवाभ

جَزَاءٌ وَاصِيرًا ۱۵) لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خُلُبِينَ ۖ كَانَ عَلَى رَبِّكَ

और ठिकाना (१५) उनके लिये उसमें है जो चाहें, हमेशा रहनेवाले. यह तुम्हारे रबका

وَعَدًا اَقْسُوًا ۱۶) وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

जिम्मेदाराना वा’दा है (१६) और जिस दिन उठायेगा उन्हें, और जो उनके भा’बूद भिनदूनिस्वाह हैं

فَيَقُولُ ءَ أَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۱۷)

उनको, फिर इरमायेगा, “क्या तुमने गुमराह किया था मेरे इन बन्दोंको, या उन्होंने भुद भो दिया राहको?” (१७)

قَالُوا سُبْحَنَكَ مَا كَانَ يُبَغَى لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءِ

सभ बोले, “पाकी है तेरी, हमें उक नहीं कि बनाये तुझे छोड कर मुकाबलेके मददगार,

وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۱۸)

हं तूने ही उनको रहने सहने दिया और उनके बापदाहोंको, यहाँ तक कि सभ भूल गये सभक, और छो गये उलाक छो जानेवाले” (१८)

فَقَدْ كَذَّبُواكُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۱۹) وَ

तो बिवाशुबल ऐ काहिरा, तुम्हें तो इन सभने जुटला दिया, तो न अपनी बला इर सको और न मदद पा सको. और

مَنْ يَظْلِمُ مَنكُم نَذِقْ عَذَابًا كَبِيرًا ۱۹) وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ

जो अंधेर मयायेगा तुम लोगोंमेंसे, तो यभा हेंगे हम उसे बडे अजाबका मजा (१९) और नहीं बेजा हमने तुमसे पहले

الرَّسُلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ ۖ وَ

रसूलोंको, मगर यह कि वोड भाना भाते हैं, और बाजारोंमें यवते हैं. और

جَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ۖ أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۲۰)

बना दिया हमने तुमसे ऐकको दूसरेके लिये ईम्तिहान. क्या सभसे काम तुम लोग लगे? और तुम्हारा परवरदिगार टेभ रहा है (२०)